

Ansvar gældende vil straffe en enkelt Minister og lade det gaa ud over Landets Forsvarsvæsen. Hvorledes kan det stemme med den Forsikring, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) fremkom med, om, at man med minutiøs Samvittighedsfuldhed vil behandle hvert Spørgsmaal for sig og kun se sagligt paa det. Er det en saglig Behandling af vore Forsvarsbudgetter, at man, fordi Konseilspræsidenten — den nuværende Krigsminister har jo personlig ingen Andel i det — under en given Situation har anset det for nødvendigt at anvende Penge i militære Øjemed, vil nedsætte Forsvarsvæsenets Budgetter ud over, hvad man ellers vilde. Man maa indrømme, at det er ingen saglig Behandling. Hvis man f. Eks. ved Jærnbannerne frygtede for en Katastrofe som den ved Gentofte, og Indrigsministeren derfor paa forventet Tillægsbevilling havde foretaget Foranstaltninger, som havde vakt Flertallets Mishag, vilde det saa have været den rette Fremgangsmaade; om man havde sagt: Denne Minister faar ikke mere til Sikkerhedsforanstaltninger, saa kan det gaa med Folks Liv og Lemmer, som det vil. Det er den Maade, man vil straffe Ministeriet paa, det er saaledes man stiller sig over for de militære Forsvarsbudgetter. Jeg kan ikke se andet, end at det er en politisk uforvarlig Fremgangsmaade. En Ting opnaar man desværre herved, det er en vis Klarhed. Naar det meget ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) maaske til Foraaret kommer og siger — det er der nemlig nogen Sandsynlighed for — ligesom han har sagt de andre Aar: Vi have nøje overvejet de Spørgsmaal, det er vort samvittighedsfulde Skøn, at de og de Beløb ere tilstrækkelige, og at netop de og de Beløb bør anvendes og ikke andre, saa vide vi, at det er i fuldstændig Strid med de Udtalelser, han er fremkommen med ved første Behandling. Jeg ved ganske vist ikke, om han vil komme med disse Udtalelser, det vilde i hvert Fald være rimeligt, om han til den Tid, naar han skal motivere, hvorfor man stryger det hele eller de tre Fjerdedele, saa siger som den samvittighedsfulde Mand, han ellers altid er: Vi have prøvet det meget nøje og skønner, at det er forsvarligt at give dette og intet mere. Men denne Udvej har det ærede Medlem nu afskaaret sig fra, idet han selv har erkendt, at det ikke er saglige, men politiske Grunde, der have været afgørende paa Forsvarsbudgetterne i denne Finans-

lov. Denne Klarhed have vi altsaa opnaaet ved disse, som det forekommer mig, ret tydelige Udtalelser fra de to ærede Ordførere. Deres Begejstring for Reformen staaer i hvert Fald i anden Række. Ganske vist hedder deres Parti Reformpartiet, men jeg vil tillade mig at foreslaa, hvis jeg maa være saa dristig, at det kaldes Anti-reformpartiet. Det forekommer mig, at dette Navn vilde passe bedre til Situationen. Det kunde jo ogsaa antage et andet gammelt Navn og kalde sig Venstre. Det Navn er næsten helt døet bort; det kendte man dog saa godt. Nu er der saa mange Navne: de moderate, Reformpartiet o. s. v. Naar de antage det gamle Navn, saa var man mere klar over, hvad Flag de sejlede under. Det er ikke et ganske rent Flag, som Normændene kalde det. Vi vide, at, naar man skal arbejde med saa mange Bagdøre aabne, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) antydede, arbejder man meget uheldigt, det er min Erfaring i Udvalgene og specielt i Finansudvalget, at saa snart en Dør staaer aaben, er der forskrækkelig Uro mellem Medlemmerne, og det er umuligt at arbejde, naar man ikke ved, hvorfra de komme, og hvad der bliver hørt, og ikke mindst er der jo en hel Del Træk. Og naar man lukker alle Døre op i politisk Henseende og holder alle Bagdøre aabne, saa ved jeg ikke, hvorledes det skal være muligt at arbejde paa Reformen. Naar man saa desuden hvert Øjeblik skal tænke paa, hvorledes vil det tage sig ud og hvorledes ville Vælgerne stille sig til Dit eller Dat under Agitationen, saa er det jo rent umuligt at foretage et alvorligt Reformarbejde. Skattelovene ville selvfølgelig komme til at lide derunder. Vanskelighederne ere jo allerede store nok ved disse Love, men under det politiske Højtryk, som de to ærede Ordførere nu have fremkaldt, vil det næsten være umuligt at faa et forstandigt Arbejde fremmet. Det var blot dette, jeg ønskede at konstatere. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds vilde heller ikke konkludere til nogen Handling, det gør jeg heller ikke, jeg konstaterer kun. Jeg har blot tilladt mig at konstatere dette til min egen og enkelte andres Fornøjelse (Afbrydelse). Ja, vi vide nok, at det betyder ikke stort, men vi gøre det for vor egen Fornøjelse.

Jeg ønskede dernæst at sige et Par Ord om Lockouten, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom ind paa. Jeg tilstaaer, at den Maade, hvorpaa han diskute-